

SA wasdee ctuary

Vol 16 : 2Q10

ฉบับที่ 16 ประจำไตรมาสที่ 2 ปี 2553

happiness without number

proxiel / Freeidgthuphstoe.net

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

Hello from Editor!

**พิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่) -- บรรณาธิการ
และ SOA Ambassador สาขาทhailand**

สวัสดีแอดซัวร์ฉบับที่ 16 นี้ก็มี 28 หน้าอยู่เหมือนเดิม ทั้งนี้เราเริ่มต้นกันด้วยเนื้อหาที่อ่านได้ง่ายๆ แต่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับทุกคน ซึ่งนั่นก็คือการมาทำความเข้าใจของความสำคัญของการประกันชีวิต มาทำความเข้าใจว่าคนเราซื้อประกันชีวิตไปทำไม และนี่ก็คงเป็นรากฐานสำคัญของการเป็นแอดซัวร์ที่ดี เพราะถ้าตัวแอดซัวร์เองไม่ได้เล็งเห็นความสำคัญเหล่านี้แล้วก็คงจะออกแบบประกันที่ประสบผลสำเร็จในตลาดได้ยาก ทางฝ่ายขายก็คงจะปวดหัวไปตามๆ กัน ดังนั้นขอเชิญทุกท่านเปิดไปอ่านที่หน้า 4 ในหัวข้อของ “ความสำคัญของการทำประกันชีวิต” ครับ

ถัดมาก็เป็นเรื่องจำเป็นที่ขาดไม่ได้สำหรับคนทำงานทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแอดซัวร์ที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์และสุจริตรอบคอบเป็นที่ตั้ง คราวนี้ก็เลยหยิบยกเรื่องของจรรยาบรรณมาบ้าง เพราะเมื่อเร็วๆ นี้ทางคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้มีประกาศเรื่อง **“จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย”** ออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เนื้อหาในฉบับนี้จึงขอทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักจรรยาบรรณของแอดซัวร์ในอเมริกา ซึ่งใครก็ตามที่สอบเอาคุณวุฒิ ASA (ครึ่งทาง) หรือ FSA (สูงสุด) แล้วก็ต้องผ่านหลักสูตรการอบรมจรรยาบรรณของทางอเมริกาเหมือนกัน ฉบับนี้ก็เลยแถมบรรยากาศของการอบรมจรรยาบรรณของคนที่กำลังเป็น ASA มาด้วย

และเพื่อไม่ให้เนื้อหาเกิดความซ้ำซากจำเจและเบื้อหน้าย ก็เลยเกิดไอเดียในการเขียนเรื่องราว

สำหรับปี 2020 ขึ้นเนื่องจากเผชิญได้ไปดูหนังเรื่อง 2012 เข้า แต่ไหนๆ ก็เป็นเรื่องราวของแอดซัวร์แล้วก็คงจะไม่พ้นเรื่องราวรอบตัวของแอดซัวร์ ดังนั้นเราลองมาดูเล่นๆ กันว่าปี 2020 นั้นโลกเรากำลังจะเกิดอะไรขึ้นตามแต่จินตนาการที่ลอยฟุ้งไปไกล

ส่วนหัวข้อ “คุยกับแอดซัวร์” คราวนี้ก็มาอิงเรื่องราวธรรมดาๆ กันบ้างกับเรื่อง “ความสุขที่ไม่ได้มาจากตัวเลข” ในหัวใจมุ่มน้อยๆ ของแอดซัวร์ เรามาคุยเรื่องความสุขกันดีกว่า มันอยู่ที่ใจนะครับ ถ้าสนใจก็ลองไปเปิดอ่านหน้า 18 ได้เลยครับ

และที่ขาดไม่ได้ก็คือเนื้อหาทางเทคนิคสำหรับแอดซัวร์ในเรื่อง Disintermediation Risk เพื่อที่จะเข้าใจความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ยในตลาด อันมีผลทำให้บริษัทขาดทุนไปแบบมินๆ ได้ คนที่เป็นแอดซัวร์จึงต้องคำนึงถึงความเสี่ยงตัวนี้ดีๆ เวลาออกแบบประกันหรือบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัท

จากนั้นเราจึงวกกลับมาที่หัวข้อเดิมเรื่อง “Be an actuary” ที่กล่าวถึงโอกาสประสบความสำเร็จที่สูงและกำลังโตขึ้นในตลาดทั่วโลก แล้วเราก็มาดูกันว่า “ใครควรที่จะพิจารณาวิชาชีพคณิตศาสตร์ประกันภัย” และ “จะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้อย่างไร” กันครับ

ปิดท้ายกับความบันเทิงกับเกมส์สนุกๆ ท้ายฉบับ ของรางวัลก็มีแจกเหมือนเคยที่หน้า 26 ครับ ก่อนที่จะมาจบเรื่อง “การันตีรายได้ 6 ล้าน” ในปกหลังหน้าสุดท้าย

ทีมงานในฉบับนี้

พิเชษฐ เจียรมณีทวีสิน FSA, FRM
สุชิน พงษ์พิงพิทักษ์ FSA
สุวพันธ์ แสงประกาย FSA
สุทิม ภัทรมาลัย FSA
อิกุล อภิรักษ์ติวงศ์ FSA
ยุวดี เหมลิมศรีวิญญูรัช, ASA

ธนิดา อนุสนธิ์อดิษฐ์, ASA
กมลพรรณ สุดโททอง
วันวิสา มีทองมูล
ศิริอำไพ ธรรมวิถึ
ณัฐพล วงศ์รัตนวิจิตร
ปริญวีร์ นภาลัย

อาทิตยา นาวาเจริญ
สุदारัตน์ อภาศิริกุล
บุษยาศฉี พวงเงิน
ขวัญทิพย์ นิรุตติรักษ์
ทักษพร วีระพัฒนา

กลุ่มคนอ่าน

1. บุคคลทั่วไปที่สนใจเรื่องราวที่แอกซ์วีร์คนไทยเขียนขึ้นมาเพื่อเล่าสู่กันฟัง ไม่ว่าจะเป็นคนทำงานร่วมกับแอกซ์วีร์ผู้บริหาร หรือพนักงานในธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย
2. คนที่สนใจหรือเกี่ยวข้องกับแอกซ์วีร์ ไม่ว่าจะเรียน นักศึกษา อาจารย์ หรือแม้กระทั่งคนทั่วไปที่สนใจในอาชีพแอกซ์วีร์
3. ผู้ที่กำลังสอบหลักสูตรของแอกซ์วีร์ระดับสากลจาก Society of Actuaries (SOA) ของอเมริกา
4. แอกซ์วีร์คนไทยที่ทำงานอยู่ในองค์กรต่างๆ

วัตถุประสงค์

“สวัสดิ์แอกซ์วีร์” เป็นวารสารที่สร้างขึ้นโดยแอกซ์วีร์ที่เป็นคนไทย เพื่อมุ่งส่งเสริมคนไทยในแวดวงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแอกซ์วีร์ในแง่มุมต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นสื่อที่รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ของแอกซ์วีร์ให้กับคนที่สนใจทั่วไป โดยมุ่งเน้นให้กับคนที่ไม่ได้เป็นแอกซ์วีร์ได้อ่านกัน
2. เป็นศูนย์กลางในการรวมกลุ่ม ติดต่อ และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของคนไทยที่เป็นนักเรียน อาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจนคนทำงานในองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแอกซ์วีร์เข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ยังทำเพื่อเป็นแหล่งประชาสัมพันธ์ข่าวให้กับ 1) Society of Actuaries (SOA), 2) Society of Actuaries of Thailand (SOAT), และ 3) Insurance Premium Rating Bureau (IPRB) อีกด้วย

CONTENTS

ฉบับที่ 16/2553

04	Food for Thought : Importance of Life Insurance	18	Actuarial Talk : Happiness without numbers
09	Code of Professional Conduct – Thailand vs. US	20	Disintermediation Risk
11	Associateship Professionalism Course (APC) in HK	24	Be an Actuary
13	Next decade : World in year 2020	26	Entertainment
		28	6 Million baht a year / New SOAT president

ความสำคัญของการทำประกันชีวิต

โดย พิเชฐ เจียรมนีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

เริ่มต้นหัวข้อแบบนี้มาก็คล้ายเหมือนกันว่า คนเค้าจะคิดว่าผมจะมาเขียนโฆษณาการทำประกันชีวิตอยู่หรือเปล่า แต่เมื่อซึ่งใจอยู่ซึกพักก็คิดว่าผมน่าจะลองเขียนเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญหรือประโยชน์ของการทำประกันชีวิตดูบ้าง ผมเชื่อว่าทุกคนคงจะมีบ้างที่ซื้อของบางอย่างมาโดยที่ยังไม่เข้าใจว่ามันคืออะไร หรือใช้อย่างไร แต่มบางคนซื้อมาแล้วก็เก็บเข้ากรุโดยที่ไม่ได้เอามาใช้อีกเลย เพราะในความเป็นจริงแล้วสินค้าทางการเงินแต่ละชนิดก็มีประโยชน์แตกต่างกัน เพียงแต่คนซื้อนั้นอาจไม่เข้าใจว่ามันมีกลไกและสามารถทำประโยชน์อะไรเมื่อซื้อสินค้าชนิดนั้นไปแล้วต่างหาก

ไหนๆ แอคชูวรีก็เป็นคนออกแบบกระดาษให้เป็นเงิน (หรือในศาสตร์สมัยใหม่ บางทีก็เรียกกันว่า "วิศวกรรมการเงิน") ก็เลยอยากจะขอหยิบยกเรื่องดีๆ บนกระดาษที่เราเรียกกันว่า "กรรมธรรม์ประกันชีวิต" ขึ้นมาเล่าสู่กันฟัง เพื่อให้เข้าใจถึงประโยชน์ของการประกันชีวิต ก่อนที่จะตัดสินใจควักกระเป๋าจ่ายตั้งค้ซื้อลงไป

เราลองมาดูมุมมองของคนที่พัฒนาออกแบบประกันชีวิตว่า เค้าคิดว่าประกันชีวิตมีความสำคัญอย่างไรกันดีกว่าครับ

ทำไมเราจึงซื้อประกันชีวิต ?

1. เป็นการสร้างนิสัยของการออมที่เหมาะสม - การประกันชีวิตช่วยให้คนเราออมทรัพย์ได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการสร้างลักษณะนิสัยของการออมที่ดี และช่วยให้แต่ละคนสามารถสร้างโครงการออมทรัพย์ของตัวเองขึ้นมา คนซื้อประกันชีวิตหรือผู้ถือกรมธรรม์จะได้รับการแจ้งให้รู้ว่า เมื่อใดถึงกำหนดที่ต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันชีวิต และเมื่อใดที่เขาจะได้เงินคืนในแต่ละช่วงเวลาจนกว่าจะสิ้นสุดสัญญาของกรมธรรม์ ทุกสิ่งจึงเป็นเรื่องที่แน่นอนตายตัว เช่น จำนวนเงินที่ฝาก ระยะเวลาที่จะต้องฝาก จำนวนเงินที่จะมีเหลืออยู่ตลอดเวลาในแต่ละปี ถ้าหากว่าเรามีการออมเงินอยู่ในบัญชีเงินฝากหลายๆที่ และในขณะเดียวกันก็มีกรมธรรม์ประกันชีวิตด้วย จะสังเกตได้ว่าหากเราต้องการใช้เงิน การเลือกที่จะปิดหรือถอนเงินออกมาจากกรมธรรม์ประกันชีวิต ควรจะเป็นทางเลือกสุดท้ายเมื่อเทียบกับการถอนเงินจากบัญชีฝากออมทรัพย์

2. เป็นการลงทุนระยะยาว อีกแบบหนึ่งที่หาไม่ได้จากพันธบัตร และหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ - บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่จะมีแบบที่ให้เลือกคุ้มครองไปจนถึงเกษียณอายุหรือตลอดชีวิต ซึ่งนั่นก็ถือว่าเป็นการลงทุนระยะยาวที่เดียว อีกทั้งผลประโยชน์ที่ระบุไว้ในสัญญาก็เป็นสิ่งที่การันตีไว้อย่างดี และแถมชัวร์ก็จะต้องตั้งเงินสำรองกรมธรรม์เพื่อให้บริษัทมีเงินเพียงพอต่อการผลประโยชน์จ่ายคืนในอนาคตตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ซึ่งเป็นสิ่งช่วยสร้างความมั่นใจให้กับคนถือกรมธรรม์ว่าจะได้รับผลประโยชน์คืนกลับมาอย่างแน่นอน

“การประกันชีวิตช่วยให้คนเราออมทรัพย์ได้อย่างสม่ำเสมอ”

ตัวอย่างที่ผมได้เจออยู่บ่อยๆ เมื่อครั้งที่ทำงานอยู่ที่ฮ่องกงก็คือ เมื่อใดก็ตามที่ผมไปเปิดบัญชีหรือทำธุรกรรมทางการเงินกับธนาคารใดธนาคารหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของธนาคารนั้นบางครั้งจะช่วยให้คำแนะนำในการจัดสรรการลงทุนให้เหมาะสม เช่น ถ้าผมถือเงินสดในบัญชีออมทรัพย์อยู่มากเกินไป เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้เปิดบัญชีการลงทุนกับเค้าอีกบัญชีหนึ่ง ซึ่งหลักความคิดของเค้ามีอยู่ว่า หากต้องการลงทุนในระยะสั้นนั้นก็ควรจะถือพันธบัตร แต่หากต้องการการลงทุนระยะกลางก็ควรจะถือหุ้นแทน ซึ่งคนในฮ่องกงส่วนใหญ่ก็จะมีกัน แต่เจ้าหน้าที่มักจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า คนส่วนใหญ่ยังขาดการจัดสรรเงินลงทุนในระยะยาว จึงควรซื้อประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ไปจนกว่าจะเกษียณหรือคุ้มครองไปตลอดชีวิต ดังนั้น หากมองในแง่ของการลงทุนถือได้ว่า การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ก็เป็น การกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนได้อีกทางหนึ่ง

3. ข้อดีในด้านภาษี – สำหรับคนที่ต้อง

เสียภาษีนั้น ก็คงจะเป็นความรู้รอบตัวที่มีอยู่แล้วว่า การซื้อประกันชีวิตนั้นสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท แต่หลายคนอาจจะยังไม่ทัน ได้คิดว่า เงินคืนหรือผลประโยชน์ต่างๆ ที่ได้จาก กรมธรรม์ประกันชีวิตนั้นก็ให้ประโยชน์ด้านภาษีด้วย เพราะไม่ต้องถูกนำไปเสียภาษี ไม่ว่าจะเป็น:

- 1) เงินคืนรายงวด (ที่การันตี)
- 2) เงินปันผล (ที่ไม่การันตี)
- 3) เงินสดคืน (เมื่อถอนกรมธรรม์)
- 4) ดอกเบี้ยสะสมเมื่อฝากเงินคืนรายงวดหรือ

เงินปันผลไว้กับบริษัท และ

5) เงินผลประโยชน์ต่างๆ ที่ระบุไว้ใน กรมธรรม์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือลงทุนอย่าง อื่นแล้ว พันธบัตรหรือหุ้นที่ซื้อขายในประเทศไทยนั้นจะ ต้องเสียภาษีไม่ตอนซื้อก็ตอนขาย หรือทั้งตอนซื้อและ ขาย ซึ่งรายละเอียดนั้นอาจจะสอบถามได้จากช่องทาง การจัดทำหน่วยของเครื่องมือการลงทุนในแต่ละประเภท ครับ นอกจากนี้ ภาษีมรดกก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่หลายๆ คนอาจจะมองข้ามไปหรือไม่เคยได้วางแผนเอาไว้ ดังนั้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้น การประกันชีวิตนั้นจึงถือ ได้ว่าเป็นมรดกที่ปลอดภัยครับ

4. เป็นการช่วยแก้ปัญหาเรื่องเวลา

– การประกันชีวิตเป็นการลงทุนเพียงอย่างเดียวที่ช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถบริหารความเสี่ยงหรือบรรเทาความ เดือดร้อนอันเกิดจากความตาย และคำนวณไว้ล่วงหน้า ว่าความตายที่มีสิทธิมาเยือนได้ทุกเวลา ก่อนที่ผู้ลงทุนจะ สามารถสะสมรายได้ในจำนวนมากเพียงพอให้กับคน ข้างหลัง เพราะฉะนั้นแล้ว คนเราซื้อประกันชีวิตก็เพราะรู้ ดีว่าคนเรานั้น เมื่อเกิด ลักวันหนึ่งก็ต้องแก่ เจ็บ และตาย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ “ทำลายพลังในการหาเงิน (Earning power) ในภายภาคหน้า” ซึ่งจะส่ง ผลกระทบให้ผู้ที่อยู่ข้างหลังได้รับความเดือดร้อนทาง ด้านการเงิน อย่างไรก็ดี คำถามถัดมาที่ผมเจออยู่บ่อยๆ ก็คือ “แล้วคนเราควรจะทำประกันชีวิตไว้ซักเท่าไรถึง จะพอ” ซึ่งคำตอบนั้น ก็คงต้องกลับไปที่คุณเชิ๊ปที่ เดิมที่ว่า การประกันชีวิตเป็นความคุ้มครองที่ช่วยแก้ ปัญหาเรื่องเวลา ซึ่งถ้าคิดว่าคนข้างหลังของคนที่เสียชีวิต ไปนั้น จะใช้เวลา 3 ปีในการปรับตัวหลังจากการพลังใน การหาเงิน (Earning power) ได้หายไป นั่นหมายความว่า คนๆ นั้นควรจะทำประกันชีวิตที่มีวงเงินคุ้มครอง เท่ากับรายได้ของคนๆ นั้นถึง 3 ปี ดังนั้นคำตอบจึงไม่ ตายตัวเพราะขึ้นกับคนซื้อประกันชีวิตว่ามีมุมมอง อย่างไรต่อการปรับตัวของคนข้างหลังที่อาจได้รับความ เดือดร้อน หากคนที่ซื้อประกันชีวิตต้องมอดจากไปก่อน เวลาอันควร

“การประกันชีวิตเป็นการลงทุน เพียงอย่างเดียวที่ช่วยให้ผู้ลงทุน สามารถบริหารความเสี่ยงหรือ บรรเทาความเดือดร้อนอันเกิดจาก ความตาย”

5. สามารถซื้อสัญญาเพิ่มเติมอุบัติเหตุและสุขภาพได้

ซึ่งอาจจะได้ราคาที่ถูกกว่าการไปทำซื้อกรมธรรม์แยกส่วนอีกฉบับหนึ่งต่างหาก และความคุ้มครองจากสัญญาเพิ่มเติมเหล่านี้อาจจะถูกออกแบบให้สามารถคุ้มครองได้มากกว่า เพราะในมุมมองของบริษัทประกันชีวิตแล้ว การคุ้มครองประกันชีวิตพร้อมกับอุบัติเหตุและสุขภาพไปด้วยนั้น จะมีผลในการกระจายความเสี่ยงได้ดีกว่า อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์นั้น ก็จะน้อยกว่าการที่จะต้องออกกรมธรรม์ฉบับใหม่ด้วย

6. อื่นๆ

อันนี้ไม่ได้แข่ง แต่ทราบหรือไม่ครับว่า สำหรับคนล้มละลายแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินหรือเงินเก็บไว้ อยู่ ก็จะถูกบังคับคดีให้เอาไปชำระหนี้ซะทุกครั้ง แต่สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตนั้น อาจจะไม่เกี่ยวกับการพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ส่วนสำหรับคนที่จะแต่งงานนั้น ปกติเค้าจะใช้ทองเป็นสินสอด และมาระยะหลังๆ ก็มีเงินสดที่ดินหรือคอนโดฯ มากางกันให้เห็นเป็นสินสอดบ้าง ซึ่งถ้าหากว่าที่เจ้าบ่าวคนไหนได้อ่านเนื้อหาข้างบนจนเข้าใจแล้ว อยากเอาประกันชีวิตมาไว้เป็นสินสอดบ้าง ก็น่าจะเป็นความคิดที่ดีนะครับ เพราะผมว่ากรมธรรม์ประกันชีวิตนั้นดูมีค่า มันคง และสามารถจับต้องได้มากกว่าทรัพย์สินอย่างอื่นอีก ฮา...

บทส่งท้าย

ก่อนจากกันในคราวนี้ ขอฝากทิ้งท้ายไว้ว่าการประกันชีวิตในสายตาของคนฮ่องกงและสิงคโปร์ หรือแม้กระทั่งในอเมริกานั้น ถือว่าการประกันชีวิตเป็นเครื่องมือในการวางแผนทางการเงินระยะยาวสำหรับบั้นปลายในชีวิตของแต่ละคน และยิ่งผู้บริโภคมักมีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้เห็นคุณค่าของกรมธรรม์ประกันชีวิตมากยิ่งขึ้นเท่านั้น บริษัทประกันชีวิตจึงถือได้ว่า เป็นสถาบันการเงินอีกแห่งหนึ่งที่ค่าจูนสวัสดิภาพของคนในสังคมได้เช่นกันครับ

Quiz

นายเคน ได้ทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่ง จำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท ส่งเบี้ยประกันภัยรายปี ปีละ 10,000 บาท โดยระบุให้นางหยอย เป็นผู้รับประโยชน์ เมื่อส่งเบี้ยประกันมาได้ 3 ปี เป็นเงิน 30,000 บาท นายเคนได้เสียชีวิตลง บริษัทได้จ่ายเงินให้นางหยอย 500,000 บาท เจ้าหนี้ของนายเคน จะมาขอรับเงินชำระหนี้ให้แก้ตนได้เท่าไร

- ก. ได้ทั้งหมดจำนวน 500,000 บาท
- ข. ได้เฉพาะเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันภัยส่งไปแล้ว 30,000 บาท
- ค. เจ้าหนี้ไม่มีสิทธิ์บังคับชำระหนี้เอากับจำนวนเงินเอาประกันภัยได้เลย เพราะจำนวนเงินเอาประกันภัยเป็นของนางหยอย ภรรยาไม่ใช่ของนายเคนลูกหนี้
- ง. ได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง คือ 250,000 บาท

ตอบ : ข. เพราะนายเคน ได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ไว้ในกรมธรรม์ เจ้าหนี้ไม่สามารถมาแตะเงินส่วนที่เกินเบี้ยประกันภัยที่นายเคน เคยจ่ายได้ แต่ในทางกลับกัน ถ้านายเคน ไม่ได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์เอาไว้ จะทำให้เจ้าหนี้สามารถยึดเงินเอาประกัน 500,000 บาทไปได้ทั้งหมด

ดังนั้น ถ้ารู้ว่าตัวเองกำลังจะเป็นหนี้ ก็อย่าลืมเขียนชื่อผู้รับประโยชน์ลงในกรมธรรม์กันนะครับ

Code of Professional Conduct – Thailand vs. US.

โดย ยุวดี เกลิมศรีภิณูไญรัช, ASA

สวัสดีค่ะพี่ๆ และน้องๆ ทุกคน อย่างที่ทราบกันดีว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบที่สำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงหลายๆ ด้านของบริษัทประกันชีวิตและประกันภัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นความเสี่ยงที่ซับซ้อนต้องอาศัยการคาดการณ์ด้วยหลักวิชาการหลายแขนง ดังนั้นการทำงานด้วยความรู้ในงานที่ทำ ความรับผิดชอบความเป็นกลาง และการมีจรรยาบรรณจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ทราบหรือไม่คะว่า เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2552 ทางคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้มีประกาศเรื่อง **“จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย”** ออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องในสายงานนี้มีหลักยึดในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพกันแล้ว ประกาศฉบับนี้จะบังคับใช้กับใครบ้าง มีเนื้อหาอย่างไร และมีความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์ของต่างประเทศอย่างไรบ้าง ลองติดตามอ่านกันต่อไปนะคะ

บุคคลที่ต้องปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. นักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน (คปภ.) ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้รับรองรายงานการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัย จัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยหรือรายงานการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยอื่นๆ ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด
2. บุคคลซึ่งได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้เป็นผู้รับรองรายงานการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ก่อน พรบ. ฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ

Code of Professional Conduct – Thailand vs. US.

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยไทย พูดยถึงเรื่องสำคัญทั้งหมด 7 เรื่องดังนี้

1	ความซื่อสัตย์ในวิชาชีพ (Professional Integrity) ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนและชื่อเสียงแห่งวิชาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัย
2	มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standards of Practice) ปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญและวิจารณญาณทางวิชาชีพ โดยยึดหลักปฏิบัติทางคณิตศาสตร์ประกันภัย
3	ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ต้องไม่ให้บริการทางวิชาชีพที่มีหรืออาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เว้นแต่สามารถให้บริการอย่างเป็นกลาง รวมทั้งได้มีการเปิดเผยให้ผู้ว่าจ้าง และผู้ต้องการจะว่าจ้างทั้งหมดที่อาจได้รับผลกระทบจากการให้บริการทางวิชาชีพของตนได้ทราบ และทุกฝ่ายได้แสดงความยินยอมที่จะรับบริการนั้น
4	การรักษาความลับ (Confidentiality) ต้องไม่เปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับที่ได้มาระหว่างการปฏิบัติงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้าง เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย
5	มารยาทและความร่วมมือ (Courtesy and Cooperation) ต้องปฏิบัติงานโดยรักษามารยาททางวิชาชีพ และให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่นตามสมควร โดย
	5.1 แสดงความคิดเห็นต่อผลงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยท่านอื่นอย่างไม่มีอคติ ด้วยมารยาทและความเคารพ และตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานมาตรฐานการปฏิบัติงาน
	5.2 ให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในการรับงานแก่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยท่านอื่นที่ได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติงานแทน
	5.3 ให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน แก่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยท่านอื่นที่ได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติงานแทน
6	การโฆษณา (Advertising) ต้องไม่ทำการโฆษณา กล่าวอ้าง หรือกล่าวเกินความเป็นจริง เกี่ยวกับคุณสมบัติทางวิชาชีพ หรือความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตน และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการโฆษณาหรือกิจกรรมส่งเสริมธุรกิจที่รู้ว่าไม่เป็นความจริงหรืออาจทำให้คนเข้าใจผิด
7	การสื่อสารและการเปิดเผย (Communications and Disclosures) ต้องสื่อสารอย่างชัดเจน และเปิดเผยข้อมูลอย่างเหมาะสม ตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน

สำหรับจรรยาบรรณของต่างประเทศที่จะนำมาเปรียบเทียบในที่นี้ ขอทำการเปรียบเทียบกับจรรยาบรรณของนักคณิตศาสตร์ที่กำหนดโดย Society of Actuaries (SOA) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็นสถาบันที่ผู้ทำงานทางสายงานด้านนี้ในประเทศไทยนิยมสอบเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยกัน จรรยาบรรณนี้จะใช้บังคับกับสมาชิกของ SOA ที่เป็น Associate (ASA), Chartered Enterprise Risk Analyst (CERA) และ Fellow (FSA) ซึ่งมีทั้งหมด 14 เรื่อง ทั้งนี้ 9 เรื่องจาก 14 เรื่องจะมีเนื้อหาใกล้เคียงกับจรรยาบรรณของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยของไทย แต่อาจมีรายละเอียดแตกต่างกันไปเล็กน้อย ส่วนจรรยาบรรณอีก 5 เรื่องซึ่งเป็นสิ่งที่เพิ่มเติมขึ้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

<p>มาตรฐานทางวิชาชีพ (Qualification Standards)</p> <p>นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะปฏิบัติงานทางด้านคณิตศาสตร์ได้ก็ต่อเมื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน โดยวางอยู่บนความรู้ในหลักการพื้นฐาน การศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องและประสบการณ์ • มีคุณสมบัติตามมาตรฐานทางวิชาชีพ
<p>การควบคุมผลการปฏิบัติงาน (Control of Work Product)</p> <p>นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องดำเนินการที่เห็นเหมาะสม เพื่อสร้างความมั่นใจว่าบริการนั้นจะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิด</p>
<p>คำนำหน้าและชื่อตำแหน่ง (Titles and Designations)</p> <p>นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะสามารถใช้คำนำหน้าและตำแหน่งของสถาบันนักคณิตศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับ เช่น ASA, FSA ได้ตามหลักที่สถาบันเหล่านั้นได้กำหนดไว้เท่านั้น</p>
<p>การฝ่าฝืนต่อหลักจรรยาบรรณ (Violations of the Code of Professional Conduct)</p> <p>นักคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งได้ทราบถึงการละเมิดหลักจรรยาบรรณของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยอีกบุคคลหนึ่ง ควรจะพิจารณาปรึกษากับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยบุคคลอื่นเพื่อหาหนทางแก้ไข ถ้าหากไม่ได้มีการปรึกษาหารือหรือว่าการปรึกษาหารือไม่ประสบความสำเร็จ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้นั้นควรแจ้งการละเมิดนั้นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานที่ควบคุมเรื่องวินัยของวิชาชีพ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นการขัดต่อกฎหมาย หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ</p>
<p>นักคณิตศาสตร์ประกันภัยควรตอบสนองต่อการขอข้อมูลโดยทันที อย่างเต็มที่และด้วยความซื่อสัตย์ และให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยงานที่ดูแลด้านวินัยและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพอันเกี่ยวข้องกับวินัย การให้คำปรึกษาและการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับหลักจรรยาบรรณ ความรับผิดชอบในการตอบสนองใดๆ ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับและข้อกำหนดตามกฎหมาย</p>

จากการเปรียบเทียบข้างต้น จะเห็นว่าหลักจรรยาบรรณของทั้งสองสถาบัน เน้นย้ำถึงการปฏิบัติงานอย่างเป็นมืออาชีพโดยใช้ความรู้ความสามารถ การเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง และความเป็นกลาง มาใช้เป็นหลักยึด สำหรับทาง SOA ได้เพิ่มความสำคัญในมาตรฐานทางวิชาชีพของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย การควบคุมผลการปฏิบัติงาน การใช้คำเรียกชื่อตำแหน่งต่าง ๆ และการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณเข้ามามีอีกด้วย ดังนั้น ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยของไทยและผู้ที่สามารถสอบได้ระดับ ASA, CERA หรือ FSA ก็จะต้องเหนื่อยหน่อย เนื่องจากจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของทั้งสองสถาบันไปพร้อมๆ กันคะ ถ้ามีโอกาสในครั้งต่อไป จะลองนำตัวอย่างการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณมาให้ดูกันนะคะ

Associateship Professionalism Course (APC) in Hong Kong

โดย ทีเชอร์ เจ็ชรเมณีทวีสิน (ทอมมี) FSA, FRM

ผมได้รับไหว้วานจาก SOA (Society of Actuaries) ของอเมริกาให้เป็นวิทยากรของงาน APC ที่จัดขึ้นในประเทศฮ่องกงมาตั้งแต่ พ.ศ. 2551 เมื่อครั้งที่อยู่ฮ่องกง จนถึงปัจจุบันนี้ก็มิบินไปสอนน้องๆ แอคชูวรีรุ่นใหม่ที่อยู่เสมอเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญให้กับรุ่นน้องรุ่นใหม่ที่จะก้าวขึ้นมาเป็นแอสโซซิเอต (ASA) ในอนาคต นับว่าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เลวทีเดียวครับ

ครั้งหนึ่งต้องขอเป็นข้อยกเว้นที่จะตั้งหัวเรื่องให้เป็นภาษาไทยซักหน่อย เพราะไม่บังอาจจะแปลจากภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย เพราะกลัวคนอ่านจะงง แต่สิ่งที่ยกมากล่าวในคราวนี้นั้น เป็นหลักสูตรของแอสชูวรีทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนชาติไหน หรืออยู่ทุกมุมไหนของโลกก็ตาม แต่เมื่อคนเหล่านั้นได้ผ่านการสอบระดับสากลจาก SOA (Society of Actuaries) ไปได้ครั้งทางแล้ว ก็สามารถจะเข้าลงทะเบียนเรียนหลักสูตรนี้ได้

หลักสูตรนี้เป็นงานสัมมนาที่จัดขึ้นเป็นเวลาหนึ่งวัน เพื่อให้แอสชูวรีที่ผ่านการสอบมาครั้งทางแล้วได้ตระหนักถึงความเชี่ยวชาญและจรรยาบรรณของ

ตัวเอง ว่าง่ายๆ ก็คือ ทำให้เกิดความสำนึกและซาบซึ้งในความเป็นแอสชูวรีนั่นเอง ถ้าใครได้สอบผ่านถึงครึ่งหนึ่งและเข้าอบรมหลักสูตรนี้แล้วล่ะก็ เราจะเรียกสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นว่า ASA (Associateship of Societies of Actuaries) ครับ

จึงไม่เป็นที่แปลกใจเลยที่จะเห็นว่า ผู้เข้าอบรมหลักสูตรนี้ทุกคนจะมีสีหน้ายิ้มแย้มเบิกบานอย่างออกนอกหน้า เพราะนี่เป็นเพียงหลักสูตรอบรมที่จะผ่านได้โดยไม่ลำบาก แต่อันที่จริงแล้วนี่เป็นเครื่องหมายแสดงความสำเร็จของความเป็นแอสชูวรีนั่นเอง

และถ้าไม่โดดหรือไปนั่งหลับอยู่ข้างในหรือไปทะเลาะกับวิทยากรอย่างผมแล้วล่ะก็ ทาง SOA (Society of Actuaries) ก็คงไม่มีปัญหาอะไรที่จะไม่ให้ผู้เข้าอบรมผ่านหลักสูตรนี้หรอกครับ

สำหรับในแถบภูมิภาคเอเชีย ปกติแล้วจะมีจัดตัวหลักสูตรอบรมนี้ขึ้นปีละประมาณ 2 ครั้ง ที่ฮ่องกงและปักกิ่ง (อาจจะมีการไปบ้างเป็นครั้งคราว) คนที่สอบแอสชูวรีจากหลายๆ ประเทศก็จะบินไปรวมกันอยู่ที่นั่น ซึ่งในมุมมองของผมก็ถือว่ามันเป็นรางวัล

สำหรับเด็กๆ ที่อุตสาหกรรมขนส่งสามารถเข้าถึงระดับ “ครึ่งทาง” นี้ ก็ถือว่าเป็นการเติมเชื้อไฟให้เด็กๆ ไปในตัวด้วย

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากงานนี้

1. น้องๆ สามารถทบทวนความรู้เกี่ยวกับแอสซัวร์ในประเทศอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติและความคิดเห็นกันได้ ซึ่งนั่นไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องมาทำความเข้าใจเพื่อจะได้ทำงานร่วมกันเดี๋ยวนี้นะ แต่เชื่อผมเถอะครับว่า ในแวดวงของแอสซัวร์นั้นมันแคบยิ่งกว่าชั้นที่ลอยอยู่บนท้องฟ้า ลอยไปทางไหนก็เจอแต่คนที่รู้จัก ถ้ายังคิดจะอยู่ในวงการเดียวกัน เพราะฉะนั้นน้องๆ ที่มาในงานนี้อาจจะได้มีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน หรือเจอกับคนในงานสัมมนาในอนาคตก็เป็นได้

2. ได้รู้ว่าความเป็นมืออาชีพนั้นเป็นอย่างไร และทำไมแอสซัวร์จึงจะต้องมีความเป็นมืออาชีพอยู่ติดตัวเสมอ จนทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทและหน้าที่ของแอสซัวร์ ซึ่งในหลักสูตรนั้นก็จะเน้นย้ำว่า เราจะต้องช่วยกันสอดส่องดูแลความเป็นมืออาชีพให้ดี และระวังบุคคลแปลกปลอมที่จะเข้ามาแอบอ้างเซ็นรับรอง ทั้งๆ ที่เขายังไม่ได้ผ่านการสอบเสียด้วยซ้ำ ยกตัวอย่างเช่น เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นเมื่อ

ลูกค้าหรือบริษัทต้องการจ้างแอสซัวร์เข้าไปเซ็นรับรองการประเมินหนี้สินของบริษัท แต่บริษัทไม่รู้ว่าจะระบบการสอบของแอสซัวร์เป็นอย่างไร เลยปล่อยให้จ้างบุคคลแอบอ้างที่ไม่ได้ผ่านการสอบวุฒิระดับมาตรฐานสากลขึ้น เพราะราคาค่าอาจจะถูกกว่า เป็นต้น และเมื่อมีอะไรผิดพลาด บริษัทก็จะคิดว่าแอสซัวร์ที่ส่งงานนั้นไม่เก่ง และก็จะเสื่อมเสียถึงความเป็นมืออาชีพของแอสซัวร์ที่ส่งงานได้

3. ให้รู้มาตรฐานจรรยาบรรณของแอสซัวร์ รู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำจนเกินขอบเขต เพราะมีบ่อยครั้งที่คนอื่นคิดว่า แอสซัวร์ทำเป็นได้ทุกอย่าง ซึ่งความเชื่อเหล่านี้คงจะไม่เป็นจริงเสมอไป แต่บทสรุปในส่วนนี้ก็คือ แอสซัวร์จะต้องรู้ขอบเขตความรับผิดชอบของตัวเอง ถึงแม้ว่าแอสซัวร์จะทำเป็นทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะสามารถรับผิดชอบทุกอย่างได้ทั้งหมด

ท้ายที่สุดนี้ ก็ขอแสดงความยินดีกับคนที่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรนี้ และเท่าที่ผมสังเกตแล้ว ในปัจจุบันก็มีคนไทยได้มีโอกาสเข้าร่วมหลักสูตรนี้มากขึ้น ตอนนั้นมีคนไทยมาเฉลี่ยปีละ 2 คน ซึ่งก็หมายความว่าเราจะมี ASA เพิ่มขึ้น 2 คนต่อปี และเราก็รอให้คนเหล่านี้ได้ขึ้นมาถึงดวงดาว... วุฒิเฟิลใกล้กำลังรอพวกน้องๆ อยู่ครับ...

และสำหรับคนที่กำลังง่วนอยู่กับการสอบระดับต้นอยู่ ไว้เจอกันที่งาน APC ที่ฮ่องกงในอนาคตนะครับ ส่วนจะใกล้หรือไกลก็ขึ้นอยู่กับแรงฮึดและกำลังใจของน้องๆ ว่าจะสอบผ่านไปกี่ครั้งทางหรือไม่ขอเอาใจช่วยอยู่ห่างๆ ครับ

ไว้เจอกันที่ฮ่องกง APC ครั้งถัดไป

สวัสดิภาพโลกในทศวรรษหน้า

โดย พิเชฐ เจียรมนทีวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

คุยกันเล่นๆ

ไหนๆ ก็เป็นแอสซีริแล้ว ผมก็เลยมาลองคิดดูเล่นๆ ว่าในทศวรรษหน้านั้นจะเกิดอะไรขึ้นกับสิ่งต่างๆ รอบตัวของแอสซีริกันบ้าง ตอนแรกกะว่าจะเขียนถึง 100 ปีข้างหน้าเลย แต่เมื่อคิดๆ ดูแล้ว เดี่ยวจะกลายเป็นหมอดูไปเสียเปล่าๆ เอาแค่ประมาณ 10 ปีข้างหน้าก็พอ เพราะยังพอเห็นภาพต่างๆ อยู่ ซึ่งจะจริงไม่จริง ถูกต้อง 100% หรือไม่นั้น ก็คิดว่าอ่านกันเพลินๆ อย่าได้เก็บเอามาจริงจังก็แล้วกันครับ

เอาเป็นว่า ผมอยากให้เราทุกคนลองหม่นเวลามาอยู่ในปี 2020 กันดู (ซึ่งก็คือปี พ.ศ. 2563 ในปีปฏิทินไทย) แล้วทำเป็นมองย้อนหลังว่าเกิดอะไรขึ้นก่อนหน้านั้น และกำลังจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้นบ้าง ลองมาดูกันครับ

เรื่องเกิดขึ้นเมื่อเย็นวันหนึ่งในปี 2020

ตอนนี้ผมนั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ที่วางอยู่ในสวนหลังบ้าน วันนี้ไม่ได้เข้าไปในออฟฟิศอีกแล้ว ไม่ใช่เพราะขี้เกียจ แต่เป็นเพราะว่าปัจจุบันนี้คอมพิวเตอร์ตัวเก่งของผมสามารถเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลหน้าบ้านกรมธรรม์ของบริษัทได้ แถมยังสามารถจัดการกับระบบฐานข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องอีกด้วย ด้วยอารมณ์ที่อยากจะทำงานและปิดโปรเจกต์ให้เสร็จ จึงทำให้วันนี้ผมตัดสินใจขลุกอยู่กับบ้าน เพื่อว่าจะได้มีเวลาไปออกกำลังกายและใช้เวลากับครอบครัวได้เยอะๆ หลังจากเลิกงาน

งานกลับเสร็จไวและราบรื่นกว่าที่คิด ทำให้เหลือเวลามาเขียนสวัสดีแอสซัวร์ฉบับที่ 55 ประจำปี พ.ศ. 2563 เพื่อปิดต้นฉบับให้เสร็จ ก่อนที่จะไปว่ายน้ำและเล่นกับลูกๆ ในตอนหัวค่ำ

ว่าแล้วก็นั่งคิดถึงเรื่องเก่าๆ เมื่อสมัยยังเป็นแอสซัวร์หนุ่มๆ อยู่ มีเรื่องเกิดขึ้นมากมาย ผมเลยเอามาเขียนใส่ในสวัสดีแอสซัวร์เหมือนเคย และเอาเป็นว่าตอนนี้ผมกำลังนั่งคิดว่าโลกใน 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2010 ถึงตอนนี้) กำลังจะเกิดอะไรขึ้นกันแน่ เราลองมาดูมุมมองของแอสซัวร์คนนี้กันครับ

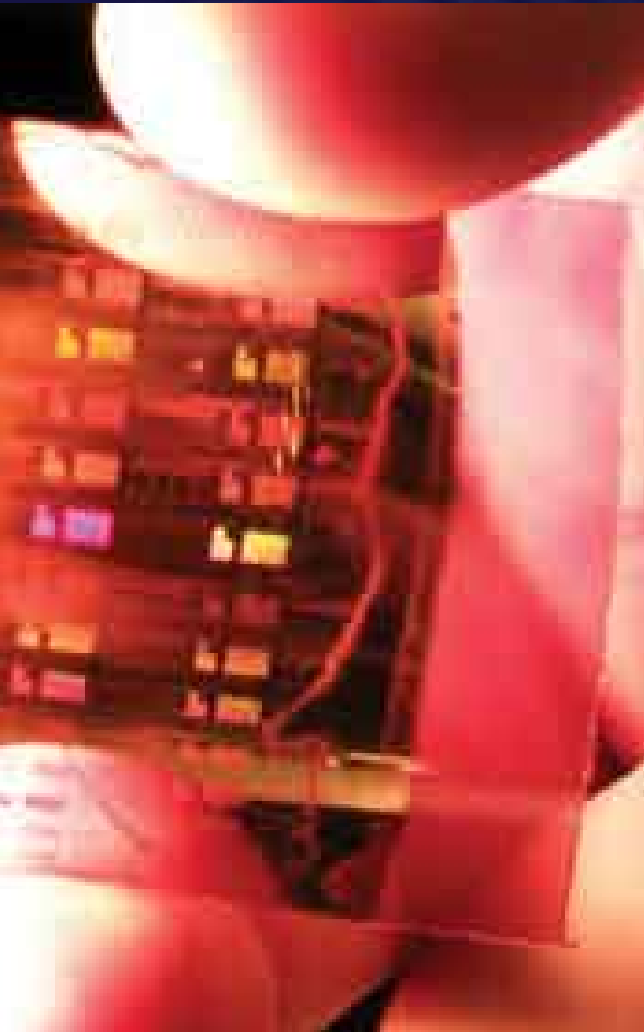
เศรษฐกิจในปี 2020

เศรษฐกิจโลกก็ค่อยๆ เริ่มฟื้นตัวตั้งแต่ว่าปี 2012 แต่ผลที่ตามมาคืออัตราเงินเฟ้อที่ค่อยๆ เพิ่มมากขึ้น จนกลายเป็นมากกว่า 10% ต่อปีไปซะแล้ว เนื่องจากรายการกระตุ้นเศรษฐกิจของอเมริกา และประเทศต่างๆ อีกหลายประเทศที่ได้ทำกันมาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาทางการเงินภายในของอเมริกาก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ คนที่ชอบเป็นหนี้ก็ยังเป็นหนี้เหมือนเดิมกับเรื่อง subprime mortgage ก็ยังไม่น้อยหน้า เพราะยังแก้ปัญหากันไม่หมด

ประเทศจีนกับอินเดียก็กลายเป็นประเทศที่มีอิทธิพลกับเศรษฐกิจโลกแทน แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศทางแถบยุโรปและญี่ปุ่นก็ค่อยๆ ทยอยฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง

ส่วนสภาพสังคมของประเทศกำลังพัฒนายิ่งแย่ลงไปเป็นสังคมเดี่ยว ที่มีแต่ พ่อ แม่ และ ลูก ทำให้ผู้คนต่างๆ ทั่วโลกพากันนึกถึงเรื่องการเกษียณของตัวเองกันมากขึ้น

คนในยุคของ baby boomer ก็เข้าสู่ช่วงวัยเกษียณกันหมด โดยเฉพาะที่อเมริกาที่มีปัญหาเรื่องสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ อีกทั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของคนเหล่านั้นก็ดูเหมือนจะไม่เพียงพอเอาซะด้วย เนื่องจากพิษของเศรษฐกิจที่เพิ่งจะเริ่มมากระตุ้มในช่วงไม่กี่ปีมานี้ แต่ก็ยังไม่ทันกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นจะต้องใช้ในยามเกษียณ และยิ่งไปกว่านั้น ก็ดูเหมือนว่าคนสูงอายุเหล่านั้นจะมีอายุยืนกว่าที่แอสซัวร์ได้คำนวณไว้ จึงยังเป็นปัญหาที่ค่อนข้างจะรุนแรงและต่อเนื่องต่อไปอีก 10 ปีหลังจากนี้

สำหรับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าบริษัทหรือนายจ้างส่วนใหญ่จะเสนอแบบ Defined Contribution แทนที่จะเป็น Defined Benefit และก็อยากจะเปลี่ยนคนที่ถือแบบ Defined Benefit ให้เป็น Defined Contribution กันทั้งหมด ทั้งนี้ก็เพราะบริษัทหรือนายจ้างจะได้ไม่ต้องแบกรับความเสี่ยงทางด้านการลงทุน เนื่องจาก Defined Contribution จะคล้ายๆ กับการลงทุนในกองทุนรวม ถ้าได้ก็ได้อ ถ้าเสียก็เสีย ซึ่งแบบนี้ก็คงเหมือนกับแบบที่บริษัทในประเทศไทยได้ใช้กันเมื่อ 10 กว่าปีก่อนมาแล้ว ส่วน Defined Benefit ก็คงจะเปรียบเสมือนกับแบบบำเหน็จบำนาญของระบบราชการในประเทศไทยที่มีใช้กันมานาน

ในยุคนี้การออกแบบประกันชีวิตก็จะยากขึ้น เพราะกลุ่มคนในแต่ละยุคก็มีแนวโน้มของอัตราภาระที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น ยุคของเด็กสมัยใหม่ที่คนทั่วไปเค้าเรียกว่า McDonald's cohort กันตั้งแต่ 10 ปีที่แล้ว ที่มองไปทางไหนก็เห็นแต่ junk food และทำให้เป็นโรคอ้วนกันตั้งแต่เด็ก เพราะโรคอ้วนในวัยเด็กนั้นจะทำให้เซลล์ไขมันขยายตัวเกินปกติ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการลดน้ำหนักที่เหมาะสม เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่แล้วลดน้ำหนักได้ยากมาก ซึ่งจะเห็นว่าอัตราภาระของคนกลุ่มนี้ในยุคนี้จะแย่งๆ แต่ในทางกลับกัน คนในยุค baby boomer ที่สนใจอยากจะทำประกันแบบบำนาญ หรือ annuity กลับจะมีสุขภาพดีขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งก็ส่งผลต่อ longevity risk ของการออกแบบประกันของคนในกลุ่มนี้เหมือนกัน

ยิ่งไม่ต้องพูดถึงปัญหาเรื่องของการ genetic testing หรือการตรวจสอบยีนส์กัน เพราะในสมัยนี้การตรวจสอบยีนส์ได้เป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว แถมมีแนวโน้มว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า คนจะเริ่มหันมาติดต่อพันธุกรรมกันตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะคลอดเสียอีก อยากเอาลีลาแบบไหน ผมมากผมน้อย หรือดั่งที่โด่งแคลิโหนก็เลือกได้ ซึ่งก็คงไม่ต้องพูดถึงว่าจะตัดต่อยีนส์ของตัวได้ ไข่ พุง ให้เลิศแบบให้ใช้งานกันถึง 100 ปีก็ได้เหมือนกัน ทั้งนี้ก็ถ่วงขึ้นกับกำลังทุนทรัพย์ของพ่อแม่ของเด็กว่ามีมากแค่ไหน เพราะราคาค่าตัดต่อพันธุกรรมในสมัยนี้ก็คงจะแพงหูฉี่ แต่อีกไม่นานเกินรอหรือราคาค่าการตัดต่อยีนส์คงจะถูกลงเรื่อยๆ

บริษัทประกันชีวิตตอนนี้กำลังเถียงกันว่า จะต้องขอผลของการตรวจยีนส์เพื่อมาประกอบการพิจารณารับประกันด้วยหรือไม่ แต่ถ้าลองมาคิดๆ ดูแล้ว สำหรับคนที่ไม่ตัดต่อพันธุกรรมมาเพื่อให้ได้ DNA ที่สุดคลอตามแล้วจะไม่ฉลาด (แถวบ้านเค้าเรียกว่า โง่) มาซื้อประกันทำไม ทำให้บริษัทตั้งคำถามว่า คนที่มาซื้อประกันกับบริษัทนั้น มีแต่คนที่ยีนส์สวยๆ กันทั้งนั้นหรือเปล่า ตอนนี้บริษัทที่กำลังมีปัญญอยู่กับเรื่องนี้ ซึ่งหนึ่งในหนทางที่บริษัทจะอยู่รอดได้ ก็คือการขอตรวจพันธุกรรมของผู้เอาประกันในแต่ละคน โดยเฉพาะคนที่อาจจะทำประกันโรคมะเร็ง แต่อย่างนั้นมันจะละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือเปล่าเนี่ย เรื่องนี้คงต้องคุยกันอีกหลายปีแน่ๆ เลย

แล้วเมื่อเร็วๆ นี้ ก็ได้ข่าวดีจากนักวิทยาศาสตร์ ว่าการวิวัฒนาการของโคลนนิ่งนั้นประสบความสำเร็จกับการใช้กับมนุษย์ได้แล้ว เดือนหน้าก็กำลังจะมีการประชุมสภาในการอนุญาตให้ทำโคลนนิ่งกันในมนุษย์ จะโคลนนิ่งทั้งตัวหรือจะทำแค่อวัยวะเฉพาะส่วน เช่น หัวใจตับ หรือไตก็ได้ ถ้าเสียก็เปลี่ยนเอา ตอนนี้งำลังออกแบบประกันให้คุ้มครองการเปลี่ยนหัวใจกันได้อยู่ แต่เห็นแอดชัวร์บางคนแถวนี้บอกอยากเปลี่ยนแค่ใจก็พอ ไม่อยากมาเป็นแอดชัวร์แล้ว เพราะรู้อย่างมีเรื่องให้ปวดหัวอีกเยอะ

แต่เรื่องของการออกแบบประกันคงยังไม่พอ ลองมาดูเรื่องทางฝั่งงบการเงินของบริษัทบ้าง เพราะตอนนี้ทั่วโลกก็ได้เริ่มใช้ solvency II ขึ้นมาอย่างเต็มตัวหลายปีแล้ว ซึ่งใช้กันหมดในประกันชีวิตและประกันวินาศภัย โดยใช้ principles-based approach ที่จะทำอะไรก็ตามความเข้าใจจริงๆ ในการจัดการความเสี่ยง (risk management) และจัดสรรเงินทุน (capital allocation) โดยแรกๆ ก็ซุกซุกอยู่เหมือนกัน เพราะนักวิเคราะห์ นักลงทุน และประชาชนทั่วไปก็งงเป็นไก่ตาแตก ว่าทำไมสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทมันขึ้นๆ ลงๆ ยิ่งกว่าน้ำในตลิ่งในวันข้างแรมที่ขึ้นลงตามวงโคจรของดวงจันทร์ ก็ต้องถือว่าโชคดีที่คอมพิวเตอร์ในยุคนี้มีประสิทธิภาพสุดเลิศ ที่สามารถคำนวณแบบจำลองต่างๆ ให้ละเอียดสุดๆ ถ้าเป็นเมื่อสิบปีที่แล้ว ก็คงใช้เวลาเป็นเดือน กว่าจจะรันโปรแกรมให้เสร็จหนึ่งตัว แอดชัวร์ในสมัยนี้ยังคงซัดกับการต้องใช้โปรแกรมต่างๆ ให้คล่องมากยิ่งขึ้นเป็นเท่าตัว

และสิ่งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ที่ผ่านมา ก็คงไม่พ้นเรื่อง IFRS (International Financial Reporting Standard) ที่ทางประกันชีวิตและประกันวินาศภัยต้องนำมาใช้ในปี 2013 เป็นต้นมา ซึ่งจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบมาตรฐานนี้ ก็เพื่อทำให้เกิดความโปร่งใสและต้องการให้มีการหามูลค่าของสัญญาประกันภัย โดยเป็นค่าที่บริษัทประกันภัยจะจ่ายให้ถ้ามีการซื้อขายหรือโอนถ่ายสัญญาตัวนี้จากบริษัทหนึ่งไปยังบริษัทหนึ่ง กล่าวง่าย ๆ ก็คือ ถ้าต้องการเอาสัญญากรมธรรม์ไปขายให้คนอื่นอีกต่อหนึ่ง มูลค่าที่ขายนั้นควรจะมีความเท่าไรนั่นเอง สิ่งเหล่านี้ก็เป็นปัญหากับบริษัทประกันภัยในระยะแรกๆ ในการตกลงร่วมกันหาความเป็น “มาตรฐาน” ของ IFRS ตัวนี้

วกกลับมาทางฝั่งประกันวินาศภัยบ้าง โดยจะเห็นได้ว่า pricing margin ค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้นเรื่อยๆ หลังจาก return on capital ของบริษัทประกันวินาศภัยมีค่าไม่ต่ำสุดที่นักมานานเกือบทศวรรษ แต่ลูกค้าก็ยังคงเป็นพวก price sensitive ที่หาของถูก

เข้าไว้ไม่มีเปลี่ยน ทำให้มีเว็บไซต์ออนไลน์ที่คอยเปรียบเทียบราคาของเบี้ยประกันภัยในแต่ละบริษัทนั้น ผุดขึ้นมาเป็นดอกเห็ด

สิ่งที่น่าจับตามองในขณะนี้ ก็คงจะหนีไม่พ้นเรื่องของโลกร้อน ที่ทำให้สภาพอากาศทั่วโลกนั้นผันผวนและยากในการสร้างรูปแบบในการออกแบบประกันภัย และตั้งเงินสำรองสำหรับกรมธรรม์ของประกันวินาศภัยที่ต้องจ่ายเงินตามแต่สภาพของภูมิอากาศ

และเมื่อเร็วๆ นี้ ก็มีนวัตกรรมในการออกแบบประกันแนวแปลกๆ เช่น รถยนต์อิเล็กทรอนิกส์ หรือแม้กระทั่งสินค้าที่มีบนอินเทอร์เน็ต ออกมาเป็นต้น

นี่ก็แล้วทำให้อยากกลับไปเป็นแอดฮั้วรีในสมัยหนุ่มๆ ในปี 2010 อีกครั้งจังเลยครับ ตอนนั้นคิดว่ายากแล้ว แต่ตอนนี้คิดว่ายากกว่า ฮา...

คุยกับแอกซ์วรี - ความสุขที่ไม่ได้มาจากตัวเลข

“The happiest of people don’t necessarily have the best of everything; they just make the best of everything that comes along their way”

ผมเคยถกเถียงกับเพื่อนๆ มาหลายหนแล้วว่าความสุขคืออะไร ลองกันมาก็หลายแบบ ถามใจตัวเองก็หลายครั้ง สุดท้ายก็ได้มีเวลาไปเสาะแสวงหาอ่านเรื่องราวต่างๆ และพูดคุยกับคนมากมาย เลยอยากจะขอใช้มุมๆ หนึ่งของสวัสดีแอกซ์วรี มาแบ่งปันกันตรงนี้นะครับ

สิ่งหนึ่งที่ผมเรียนรู้จากการได้ร่วมงานกับผู้คนมากมายหลากหลายเชื้อชาติ นั่นก็คือ คนที่มีความสุขที่สุดในโลกไม่ใช่คนที่ร่ำรวย (ใช้ว่าผมเคยลองร่ำรวยมาแล้ว แต่ก็รู้ว่าร่ำรวยมากๆ ก็ไม่ใช่จะมีความสุข) และคนที่มีความสุขที่สุดในโลก ก็ไม่ใช่คนที่ประสบความสำเร็จ (ก็ใช้ว่าผมจะเคยประสบความสำเร็จถึงจุดสูงสุดอีก แต่ก็ได้สัมผัสความรู้สึกที่ว่า ยิ่งสูงก็ยิ่งหนาว อยู่บ่อยๆ)

“He who knows he has enough is rich”

แต่ผมเชื่อว่า คนที่มีความสุขก็คือ คนที่มีความสบายใจเท่านั้นเอง และก็มีคนเคยพูดให้ผมฟังว่าความสุขมันขึ้นกับ state of the mind เท่านั้น ซึ่งก็หมายความว่า ถ้าคิดว่าตัวเองมีความสุข มันก็มีความสุข

“Happiness is not a commodity that is found by pursuit. Instead, it is a state of mind produced by a positive attitude”

และความหมายของความสบายใจก็คือ

1. เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น เชื่อว่าคุณมีดี คุณน่าคบหา และคุณทำได้
2. รู้จักตัวเอง ยอมรับในข้อบกพร่องของตัวเอง และพร้อมจะปรับปรุงเสมอ
3. ไม่ต้องดี ถ้าวันวานคุณเคยทำผิดพลาด คุณก็ยินยอมเปลี่ยนแปลงและรับฟังคนอื่น
4. เห็นค่าของตัวเอง คุณไม่คิดว่าตัวเองช่างไร้ค่า คุณจึงมีความสุขในใจเสมอ
5. วิ่งหนีความทุกข์ เมื่อรู้ตัวว่าตกลงไปในความทุกข์ คุณก็รีบหาทางหลุดพ้น ไม่จมอยู่กับมัน

6. กล้าหาญเสมอ คุณกล้าเปลี่ยนแปลงและกล้ารับมือกับสิ่งแปลกใหม่หรือปัญหาต่างๆ
7. มีความฝันใฝ่ เมื่อชีวิตมีจุดหมาย คุณก็จะเดินไปบนถนนชีวิตได้อย่างมีความหวัง ไม่เลือนลอย
8. มีหัวใจอาทร คุณพบความสุขในใจเสมอ ถ้าเป็นผู้ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
9. นับถือตัวเอง ไม่ดูถูกตัวเองด้วยการลดคุณค่า และทำในสิ่งที่เสื่อมเสียต่อตัวเอง
10. เติมลิ้น สรรบรอยยิ้มให้ชีวิตของคุณและคนรอบข้าง รู้จักหยอกล้อคนอื่น ๆ และตัวเองด้วย

ความสุขนั้นคือพอใจกับวิถีชีวิตของตัวเอง และวางแผนของตัวเองตามกำลังที่ตนทำได้ (Plan for the worst and hope for the best) การได้รับวัตถุประสงค์และความสำเร็จในหน้าที่การงาน ทำให้เราพึงพอใจและยกระดับฐานะของเราเองเท่านั้น เป็นการสร้างเสริมความสุขเพียงภายนอก และมันก็ไม่ได้อยู่กับเราอย่างมั่นคงถาวรตลอดไป

เพราะคนเรานั้นย่อมมีความต้องการที่เพิ่มขึ้นเสมออย่างไม่วันหยุดนิ่ง เหมือนการไต่ยอดเขาขึ้นไป ได้จนสำเร็จไปหนึ่งลูก พอมองเห็นยอดเขาลูกหนึ่ง ก็อยากจะไปพิชิตยอดเขาหรือไขว่คว้าทำให้ได้อีก แต่การปีนขึ้นเขาแต่ละลูกนั้น ไขว่คว้าจะต้องก้มหน้าก้มตาปีนขึ้นไป โดยไม่หันไปมองทางไหนนอกจากทางข้างหน้า พยายามเพียงเพื่อจะขึ้นไปให้ถึงยอดเขาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เราพลาดโอกาสหลายๆ อย่าง เพราะระหว่างทางขึ้นเขานั้น ยังมีธรรมชาติอันสวยงามให้เราเพลิดเพลินไปตลอดทางได้อีก

”Life is not measured by the number of breaths we take, but by the moment that takes our breath away”

และที่เคยมีบางคนถามว่า ทำไมตอนที่ผมจบได้เป็น FSA แล้วก็ยังดิ้นรนเรียนอย่างอื่นต่ออีก อันนี้ผมว่าไม่เกี่ยวกันครับ ผมถือว่าความรู้สามารถเรียนกันได้ไม่มีที่สิ้นสุด แต่ระหว่างเรียนนั้นเราก็อสนุกไปกับ

การเรียนรู้และก็แบ่งเวลาไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมบ้าง แล้วการเป็น FSA ก็ถือเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของเส้นทางแห่งวิชาชีพเท่านั้น ยังมีสิ่งต่างๆ มากมาย รอคอยให้ฟันฝ่าอยู่ ซึ่งนั่นอาจจะเป็นที่เลิखของความอยากรู้อยากเห็นได้อันนี้ก็ต่ออาจจะต้องเพลาๆ กันบ้างครับ ถ้ามันทำให้ถึงกับต้องล้มป่วยกันไป

จะเห็นได้ว่า ความสุขที่แท้จริงเกิดจากข้างในจิตใจของเรา และถ้าจิตใจของเรานั้นไม่ว่าง เต็มไปด้วยอารมณ์อันตรายต่างๆ ความสุขก็จะเกิดขึ้นได้ยากยิ่ง เพราะผมเชื่อว่า ความสุขนั้นมักเกิดขึ้นท่ามกลางความสงบเสมอ

ชีวิตของคนเรานั้นไม่ได้ยืนยาวนัก เราไม่รู้ว่าวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร จะต้องเผชิญกับอะไรบ้าง เราสามารถหาความสุขให้ตัวเองได้ตั้งแต่ตอนนี้ ไม่ต้องมุ่งหวังยามแก่เฒ่า ค่อยอยู่อย่างสงบสุขอย่างที่หลายคนเชื่อกัน

เราจะสามารถมีความสุขที่สุดในโลกได้ในตอนนี้ ถ้าเราเริ่มจากตัวเราเอง !!!

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะต้องยกเลิกกิจกรรมทุกอย่าง เลิกสอบ เลิกขยันทำงาน เลิกฝัน เลิกไขว่คว้า หรือเลิกหวังไปเลยเสียทีเดียว เพียงแต่เราจำต้องมีสติ มีปัญญา และรู้ตัวให้พอเหมาะสม ผมยังคงเชื่ออยู่เสมอว่า การเดินทางสายกลางนั้นดีที่สุด บริหารเวลาให้สมดุลกับการงาน การเรียนรู้ สุขภาพ และครอบครัว โดยทำหน้าที่ของเราให้เต็มที่แล้วก็ยอมรับกับผลลัพธ์ที่มันจะออกมา ไม่ว่าจะดีหรือร้าย จะผ่านหรือตก ขอให้พยายามอย่างเต็มที่ จะได้ไม่เสียใจในภายหลังพอ

การเดินทางสายกลางนั้น จึงต่างกับการไม่ทะเยอทะยานหรือไม่พยายามทำทุกอย่างเลย ยิ่งงั้นซะเราก็ควรพยายามทำให้ดีที่สุดก่อน เมื่อรู้อย่างนี้แล้วสำหรับแอดซัวร์ที่ยังไม่เคยสอบ เรามาลองสอบกันดูซักตั้งจะดีมั๊ยครับ

”Anyone who stops learning is old; whether at twenty or eighty. Anyone who keeps learning stays young. The greatest thing in life is to keep your mind young”

Disintermediation Risk

โดย สุวัฒน์ แสงประกาย FSA

สวัสดิ์ครับผู้อ่านทุกท่าน
ในฉบับนี้ ผมจะว่าด้วยเรื่องที่สามารถ
จบลงได้ในฉบับเดียว ไม่ต้องรออ่าน
กันต่อไปอีก.....
...Disintermediation Risk ครับ

มันคืออะไร แน่นนอนครับ เป็นคำถาม
ที่หลาย ๆ ท่านคิดเป็นคำถามแรก ผมไม่แน่ใจว่า
เจ้า Disintermediation Risk นี้ ในภาษาไทยเค้าแปล
ว่าอะไร พอตีผมหาพจนานุกรมไม่เจอ เอาเป็นว่าขอใช้
ภาษาอังกฤษไปตลอดบทความแล้วกันนะครับ

Disintermediation Risk คือ ความเสี่ยงที่
เกิดขึ้นในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย
ในตลาด ทำให้มูลค่าของสินทรัพย์ (asset) ที่บริษัท
ซื้อไว้เพื่อจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์นั้น มีมูลค่า
ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่ผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ได้
ถูกกำหนดไว้ตายตัว (Guaranteed) ทำให้บริษัทประสบ
ภาวะขาดทุนจากการขายสินทรัพย์เหล่านั้น เพื่อนำมา
จ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ โดยเฉพาะมูลค่า
เวนคืนกรมธรรม์ ซึ่งเป็นสิทธิของผู้เอาประกันภัย
ที่สามารถเวนคืนกรมธรรม์ได้เมื่อต้องการ

ผมขอขยายความอีกนิดนะครับ.....กรมธรรม์
ในบ้านเรามีการ guaranteed ผลประโยชน์ค่อนข้างสูง
ผลประโยชน์ที่จ่ายตามกำหนดเวลา เช่น 3 ปี คืน 10%
เป็นต้น ผลประโยชน์แบบนี้ ผู้เอาประกันภัยต้องรอ
จนครบกำหนดเวลา ก่อน จึงจะสามารถรับผลประโยชน์
ได้ ผลประโยชน์พวกนี้ เราไม่ถือว่าเป็นก่อให้เกิด
Disintermediation Risk ตรงๆ นะครับ เพราะผู้เอา
ประกันเลือกที่จะรับก่อนไม่ได้ หากบริษัทขาดทุนจาก
การขายสินทรัพย์เพื่อมาจ่ายผลประโยชน์พวกนี้
ถือเป็นการบริหารสินทรัพย์ผิดพลาดของบริษัทเอง

ส่วน ผล ประโยชน์ ที่ ก่อ ให้ เกิด
Disintermediation Risk คือ มูลค่าเงินสดใน

กรมธรรม์นั้นแหละครับ

มูลค่าเงินสด หรือ มูลค่าเงินเวนคืน คือ
เงินที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับ เมื่อทำการขอเวนคืน
กรมธรรม์ หรือทำการชอกฎกรมธรรม์ ตามสิทธิของ
ผู้เอาประกันภัยที่กำหนดไว้ในสัญญา สังเกตดีๆ ครับ
มูลค่าเงินสดนี้.....เป็นมูลค่าที่ Guaranteed ครับ
นั่นคือ เมื่อใดก็ตาม (ไม่ต้องรอจนครบกำหนดระยะเวลา
แบบผลประโยชน์ข้างต้น) ที่ผู้เอาประกันภัย
ต้องการเวนคืน หรือ ทำการกู้เงินจากกรมธรรม์
ผู้เอาประกันภัยจะต้องได้รับเงินตามตารางมูลค่าเงินสด
ที่ระบุอยู่ในกรมธรรม์นั้นแหละครับ ตารางดังกล่าว
ไม่เปลี่ยนแปลงครับ แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดจะเป็น
เท่าไรก็ตาม

ปัญหาที่ทำให้เกิด Disintermediation Risk
ก็คือว่า สินทรัพย์ที่บริษัทเอาไปลงทุนเพื่อนำมาจ่าย
ผลประโยชน์นั้น มีมูลค่าตามราคาตลาด ซึ่งจะ
เปลี่ยนแปลงไปตามอัตราดอกเบี้ยของตลาดครับ และ
พฤติกรรมของผู้ถือกรมธรรม์นั้นแหละครับจะยิ่งทำให้
เกิด Disintermediation Risk มากขึ้น.....ทำไมละครับ
สมมุติอย่างนี้ครับ บริษัทออกกรมธรรม์
แบบง่ายๆ 10 ปี Endowment แบบ Single
Premium นั่นคือ จ่ายเบี้ยครั้งเดียว และ ไม่มีเงินคืน

ระหว่างกลางเลย ถ้าผู้เอาประกันภัยตายใน 10 ปี ที่คุ้มครอง บริษัทจ่ายทุนประกัน แต่ถ้าไม่ตาย สิ้นปีที่ 10 บริษัทก็จ่ายทุนประกันคืนไปเช่นกัน เขาเป็นว่าให้ทุนประกัน 1 ล้านบาท มีเบี้ยประกัน 8 แสนบาท (จ่ายครั้งเดียว) ตัวเลขสมมุตินะครับ.... ตามกฎแล้ว กรมธรรม์นี้มีมูลค่าเวนคืนเงินสดที่ Guaranteed ตามตาราง ณ ทุกสิ้นปีกรมธรรม์

ถ้าเรายังไม่มองที่การเวนคืนกรมธรรม์ และถ้าผู้เอาประกันภัยไม่เสียชีวิตแน่นอนใน 10 ปีนี้ บริษัทมีภาระที่จะต้องจ่ายเงิน 1 ล้านบาท คืน ณ สิ้นปีที่ 10 จากเบี้ยประกันที่รับมา 8 แสนบาท บริษัทก็ต้องเอาเงินจำนวนนี้ไปลงทุนครับ โดยจะเอาไปลงทุนใน พันธบัตรรัฐบาล (สมมุติ) ระยะเวลา 10 ปี เพื่อที่ว่า ครบ 10 ปีแล้ว ได้เงินคืนมาจ่ายคืนพอดี หากทุกอย่างเป็นไปได้ ตามที่คาด โลกนี้สี่ชมพูครับ ไม่มีอะไรต้องกังวล....

แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดไม่คงที่สิครับ การที่อัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไป มูลค่าของพันธบัตรก็เปลี่ยนไปด้วย อย่างที่หลายๆคนทราบ ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลง ราคาพันธบัตรก็จะสูงขึ้น แต่ในทางกลับกัน ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ราคาพันธบัตรก็จะตกลง แล้วคราวนี้พฤติกรรมของผู้ถือกรมธรรม์มาเกี่ยวข้องด้วยละ???

ในยามที่อัตราดอกเบี้ยลดลง Disintermediation Risk มักไม่ค่อยเกิดครับ เพราะว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดต่ำ ราคาพันธบัตรก็สูงขึ้น ผู้ถือกรมธรรม์ก็ไม่ว่าจะเวนคืน หรือ กู้เงินตามกรมธรรม์ เพื่อเอาเงินไปทำอะไร ดอกเบี้ยต่ำไปหมด สู้เก็บเงินไว้ในกรมธรรม์ดีกว่า อีก 10 ปี ก็ได้ทุนประกัน

คืน 1 ล้านบาท แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นล่ะครับ ผู้เอาประกันภัยมองว่า เอาเงินออกจากกรมธรรม์ไปลงทุนที่อื่น อาจจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า (มั้ง ?) ดังนั้นเวนคืน หรือ กู้เงินออกมาจากกรมธรรม์ดีกว่า บริษัทก็ต้องขายพันธบัตรก่อนกำหนดเพื่อเอาเงินมาจ่ายค่าเวนคืน หรือ การกู้เงินนั้น แต่ที่แยกว่านั่นคือ ราคาพันธบัตรมันลดลงตามราคาตลาดครับ (เพราะดอกเบี้ยสูงขึ้น) บริษัทก็ขาดทุนสิครับ เนื่องจากมูลค่าเวนคืนนั้น มัน Guaranteed ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดของพันธบัตร อันนี้แหละครับ Disintermediation Risk.....

Financial Impact

ที่ผ่านมาข้างต้น ผมได้อธิบาย Disintermediation Risk ไปแล้วว่าคืออะไร คราวนี้เรามาดูผลกระทบต่อบริษัทกันครับ

Time	CSV	MV of Bond	Surrender G/L
	(1)	(2)	(3) = (2) - (1)
0	600	676	76
1	640	703	63
2	680	731	51
3	720	760	40
4	760	790	30
5	800	822	22
6	840	855	15
7	880	889	9
8	920	925	5
9	960	962	2
10	1000	1,000	0

ในตารางข้างบนนี้ เป็นตัวเลขสมมุตินะครับ CSV คือ มูลค่าเงินสดที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเวนคืนได้ หรือ กู้เงินออกไปได้ มูลค่าในตารางเป็นมูลค่าต่อทุนประกัน 1000 บาท ทั้งหมด ถ้าจะคิดที่ทุนประกัน 1 ล้านบาท ตามตัวอย่างที่กล่าวไว้ข้างต้น ให้เอา 1000 คูณนะครับ

MV of Bond คือราคาตลาดของพันธบัตรที่เราเอาไปลงทุนครับ สังเกตนะครับ ถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ราคาพันธบัตร ณ ปีที่ 10 และมูลค่าเวนคืน ณ ปีที่ 10 จะเท่ากันพอดี นั่นคือ ถ้าไม่มีการเวนคืน หรือ กู้เงิน บริษัทมีเงินจ่ายแน่นอนครับ ส่วนช่องสุดท้าย

Surrender G/L คือ ผลกำไร หรือ ผลต่าง (ขาดทุน) ของบริษัท หากมีการเวนคืนกรมธรรม์เกิดขึ้น นั่นคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยไม่เปลี่ยนแปลงจากวันที่บริษัทเอาเงินไปลงทุน บริษัทจะมีกำไรครับ หากผู้เอาประกันภัยมาเวนคืนในแต่ละปี อันนี้เป็นความสามารถในการลงทุนของบริษัทครับ อย่าลืมนะครับว่า เป็นตัวเลขสมมุติ ดังนั้นในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดต่ำ ผู้เอาประกันภัยก็ไม่ต้องเอาเงินไปลงทุนอย่างอื่นอะไร การเวนคืน หรือ ถูกรวมธรรม์ก็มักจะไม่เกิด ถึงแม้ว่าจะดูเหมือนว่าบริษัทมี Surrender Gain แต่เป็นเพียงแคตัวเลขครับ เพราะถ้าไม่มีการเวนคืนก็ไม่มีกำไรเกิดขึ้นจากเหตุการณ์นี้ครับ

คราวนี้ อย่างที่ทราบกันว่า ดอกเบี้ยในตลาดเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าดู ๆ ลึกลงไปที่ 5 หรือปีอื่น ๆ หลังจากนั้น เกิดดอกเบี้ยในตลาดสูงขึ้นเท่าตัว ดูตารางข้างล่างครับ (สมมุติตัวเลขอีกนะครับ)

Time	CSV	MV of Bond	MV of Bond''''	% chg in MV	Surrender G/L'
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) = (3) - (1)
0	600	676			
1	640	703			
2	680	731			
3	720	760			
4	760	790			
5	800	822	681	-17%	-119
6	840	855	735	-14%	-105
7	880	889	794	-11%	-86
8	920	925	857	-7%	-63
9	960	962	926	-4%	-34
10	1000	1,000	1,000		0

หากลึกลงไปที่ 5 ดอกเบี้ยเกิดสูงขึ้นเท่าตัว เช่น จาก 4% เป็น 8% ราคาพันธบัตรร่วงทันทีครับ จาก 822 เหลือ 681 หรือ ลดลง 17% คราวนี้ ดอกเบี้ยในตลาดสูง ก็เป็นเหตุจูงใจให้ผู้เอาประกันภัยส่วนหนึ่งทำการเวนคืน หรือ กู้เงินตามกรมธรรม์ เพื่อเอาเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่ได้ดอกเบี้ยตามอัตราในตลาด บริษัทก็ต้องขายพันธบัตรในราคาแค่ 681 เพื่อมาจ่ายมูลค่าเวนคืน 822 ที่ Guaranteed ไว้ ทำให้บริษัทขาดทุน 119 ครับ สังเกตอย่างหนึ่งนะครับ เมื่อพันธบัตรใกล้ปีที่ 10 แล้ว การลดลงของราคาพันธบัตรจะน้อยลงครับ บริษัทที่ขาดทุนน้อยลงด้วย และการลดลงในตารางนั้น independent กันนะครับ หมายความว่า เป็นผลของ

- การลดลงของราคาพันธบัตร หากดอกเบี้ยสูงขึ้นในปีนั้นๆ นะครับ เช่น การลดลงในปีที่ 6 ไม่เกี่ยวกับปีที่ 5 นะครับ

ในความเป็นจริงแล้ว ไม่ได้หมายความว่า ผู้เอาประกันภัยทุกคนจะทำการเวนคืน หรือ กู้เงินตามกรมธรรม์ทุกครั้งที่ดอกเบี้ยสูงขึ้นนะครับ มันยังมีปัจจัยหลายอย่าง que ผู้เอาประกันภัยไม่ทำเช่นนั้น เช่น

- การลงทุนอื่น - คำถามง่ายๆ ครับ เอาไปลงทุนอะไรดีละ ถ้าจะเวนคืนเอาเงินออกมาอย่าลืมนะว่า การลงทุนอื่นอาจจะมีความเสี่ยงมากกว่าการลงทุนในกรมธรรม์ก็ได้ นะครับ ถ้าไม่อย่างเสี่ยงก็ขอความแน่นอนดีกว่าครับ
- ความต้องการมีประกันชีวิต - อย่าลืมนะครับว่า ประกันชีวิตนั้น เราป้องกันความเสี่ยง

ของการตายก่อนวัยอันควรมากกว่าการลงทุน ผู้เอาประกันภัย ต้องการที่จะเอาประกันชีวิตตนเองไว้ก่อน เพื่อให้ลูก หรือ คู่สมรสไม่มีภาระหากตนเองต้องตายไป ดังนั้น ก็ไม่ยอมถอนครับ ที่สำคัญ หากต้องการซื้อประกันชีวิตใหม่ เบี้ยจะแพงขึ้นเพราะอายุมากขึ้น นะครับ

- ดอก เบี้ย จาก การ กู้ กรมธรรม์ - หากผู้เอาประกันภัยไม่เวนคืน แต่ต้องการกู้เงินจากกรมธรรม์แทน เพื่อที่ว่า จะยังคงได้รับความคุ้มครองชีวิตอยู่ด้วย ก็สามารถทำได้ครับ แต่ว่าอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทคิดจากการกู้กรมธรรม์จะสูง ซึ่งอาจจะสูงกว่าดอกเบี้ยในตลาดที่จะเอาไปลงทุนอีกครับ ดังนั้น ไม่คุ้มครับ

Risk Mitigation การลดความเสี่ยง

หลังจากที่เราได้เห็นผลลัพธ์ที่เกิดจาก Disintermediation Risk กันแล้ว ในบางประเทศ เคยมีกรณี que เจ้า risk นี้ ทำให้บริษัทประกันล้มได้เลย จึงต้องระมัดระวังในการจัดการให้มาก คราวนี้มาดูกันว่า

มีทางป้องกันอย่างไรบ้าง

จริง ๆ แล้ว พฤติกรรมของผู้ถือกรมธรรม์เป็นส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิด Disintermediation Risk ครับ การชี้แนะเหตุผลต่างๆ ที่ผู้เอาประกันภัยไม่ควรทำการเวนคืน หรือกู้เงินตามที่ผมกล่าวไว้ข้างต้นนั้น ก็เป็นตัวป้องกันที่ได้อย่างหนึ่ง แต่ถ้าหากป้องกันไว้ไม่อยู่ มีวิธีอื่นไหมที่จะลด Risk ตัวนี้ลง... มีครับ ตัวอย่างที่นิยมโดยทั่วไปและพบเห็นในหลายๆ ประเทศ ได้แก่

- กำหนดให้มีการทำ Surrender Charge ครับ หมายความว่า หากผู้เอาประกันภัยต้องการถอนก่อนกำหนด ก็ถูกปรับครับ เพื่อให้ค่าเวนคืนลดลง และไม่จูงใจให้ถอนครับ อันนี้ คล้าย ๆ กับการที่เรากู้บ้านแล้วไปชำระคืนหมดก่อนกำหนดนั้นแหละครับ ปัจจุบันผมเข้าใจว่า กรมธรรม์ในบ้านเรายังไม่มี Surrender charge นี้ะครับ ยกเว้นกรมธรรม์แบบใหม่ ๆ ที่เป็นแบบควบการลงทุน ซึ่งอาจจะม่
- ให้มีการใช้ Market Value Adjustment (MVA) ระบุในกรมธรรม์ หมายความว่า เมื่อมีการเวนคืนกรมธรรม์ มูลค่าเวนคืนจะถูกปรับตามราคาตลาดด้วย คือไม่ Guaranteed ครับ ปัจจุบัน ในบ้านเรา ยังไม่มีนะครับ (เท่าที่ผมทราบ) มีข้อสังเกตอย่างหนึ่งของ MVA คือว่า การปรับนั้น

- อาจจะปรับขึ้นก็ได้นะครับ ไม่ต้องปรับลงเสมอไป อันนี้ผมมองว่า Fair ดีครับ
- ให้อัตราดอกเบี้ยกู้กรมธรรม์สามารถปรับเปลี่ยนได้ อัตราดอกเบี้ยของการกู้เงิน กรมธรรม์ ปัจจุบัน กำหนดตายตัวในกรมธรรม์นะครับ ถึงแม้ว่าจะสูงก็ตาม แต่ก็อาจจะไม่พอก็ได้นะครับ การปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้นี้ก็ช่วยได้ทางหนึ่ง
- กำหนดให้การเวนคืน หรือ กู้เงินนั้น ต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า xx วัน (xx คือระยะเวลาที่เหมาะสม) อันนี้จะช่วยให้ผู้เอาประกันภัยเปลี่ยนใจ หรือ อัตราดอกเบี้ยในตลาดลดลงมา โดยเป็นการช่วยสภาพคล่องของบริษัทด้วย อย่างไรก็ตามวิธีการนี้อาจจะไม่ดีนักนะครับ เพราะผู้เอาประกันภัยจะรู้สึกไม่พอใจที่เสียโอกาสการลงทุนอื่นไปด้วย

สุดท้ายก่อนจบนะครับ ในฐานะที่ผมเป็น Actuary เราไม่อยากให้เกิด Disintermediation Risk หรอกนะครับ เพราะมันไม่เป็นผลดีต่อทั้งบริษัทและผู้เอาประกันภัยเอง ผู้เอาประกันภัยเองก็เสียโอกาสของการทำประกันภัยไป หากเวนคืนเพื่อเอาไปลงทุนอย่างอื่นแล้วเกิดเสียชีวิตขึ้นมา ภาวะก็จะมาตกอยู่ที่ผู้รับประโยชน์แทน การเวนคืน หรือ การกู้เงินนั้น ควรจะทำได้เมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ นะครับ เป็นสิทธิที่จะทำได้อยู่แล้ว การทำประกันชีวิตก็เพื่อประกันชีวิตเป็นหลักนะครับ ผลตอบแทนที่ได้จากการทำประกันชีวิตนั้นเป็นผลตอบแทนที่ต้องใช้เวลาในระยะยาว ถ้าเราต้องการเอาเงินไปลงทุนอย่างอื่น หากเป็นไปได้ ใช้เงินที่หามาได้ใหม่ดีกว่าครับ เราไม่ต้องการให้ผู้เอาประกันภัยขาดการประกันชีวิตไปโดยไม่จำเป็นนะครับ

ถึงตรงนี้ ผมก็ขอจบเรื่อง Disintermediation Risk ไว้เพียงเท่านี้ เป็นเรื่องแรกที่ผมสามารถทำให้จบลงได้ในฉบับเดียวครับ...

ฉบับต่อไป ผมตั้งใจจะเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ Actuary โดยตรงบ้างLapse Supported Plan (LSP) ครับ มันคืออะไร แล้วดูอย่างไรว่าแบบประกันไหนเป็น LSP ผมจะเขียนจากประสบการณ์จริงที่พบมาแล้วพบกันครับ.....สวัสดีครับ

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเป็นวิชาชีพ ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จสูง และกำลังงอกงาม

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยถือเป็นวิชาชีพไม่ใช่เพียงอาชีพ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเป็นอาชีพระดับหัวกะทิ และในวงการนี้เล็กพอที่จะทำให้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้รู้จักเพื่อนร่วมงานในบริษัทอื่นๆ นอกจากงานแล้วนักคณิตศาสตร์ประกันภัยยังมีโอกาสที่สัมผัสชีวิตของนักวิชาชีพเช่น การสัมมนาทางวิชาการ การทำงานกลุ่ม คุณอาจจะมีโอกาสที่จะเดินทางด้วย นักคณิตศาสตร์ประกันภัยมีสถานะที่สูงในสายตาของวิชาชีพอื่นๆ ทางการเงิน ไม่กี่ปีที่ผ่านมามี อาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยติดอันดับในกลุ่มอาชีพที่ดีที่สุดของ Jobs Rated Almanac ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการจัดอันดับคำนึงถึงสภาพแวดล้อม, รายได้, ความก้าวหน้า, ความมั่นคง และความเครียด นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเป็นที่ต้องการทั่วโลกเพราะความสามารถรอบด้านของพวกเขา การฝึกในวิชาชีพไม่เพียงช่วยให้คุณประเมินผลกระทบทางการเงินของเหตุการณ์ในอนาคต แต่ยังทำให้คุณสามารถให้คำแนะนำในแง่ของกลยุทธ์ทางธุรกิจได้อีกด้วย นักคณิตศาสตร์ประกันภัยกำลังเคลื่อนที่จากคนทำงานเบื้องหลังมายังตำแหน่งบริหารมากขึ้น วิชาชีพนี้เป็นวิชาชีพที่มีจริยธรรมพร้อมด้วยมาตรฐานของความประพฤติ, ความซื่อตรง, ความสามารถ และการตัดสินใจอย่างมืออาชีพ และวิชาชีพนี้ยังคงเป็นวิชาชีพที่คุณสามารถให้คะแนนตัวเองได้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยต้องมีความยุติธรรมระหว่างบริษัทที่ทำงานอยู่และลูกค้าของพวกเขา

อาชีพนักคณิตศาสตร์ประกันภัยสามารถให้ผลตอบแทนกับคุณอย่างมากในเรื่องความท้าทายทางความคิด, สถานะของวิชาชีพ, ความพอใจในงาน และรายได้ที่สูง ทั้งนี้ เส้นทางสู่การเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ผ่านคุณวุฒิ และทำงานเองกำลังเป็นที่ต้องการอีกด้วย เหนือสิ่งอื่นใด นักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้รับผลตอบแทนเป็นตัวเงินที่สูงทีเดียว เมื่อเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยใหม่มักจะเริ่มต้นเงินเดือนที่ HK\$12,000 ถึง HK\$15,000 ต่อเดือน และเมื่อได้รับคุณวุฒิแล้ว เงินเดือนจะเพิ่มขึ้นกลายเป็นมากกว่า HK\$40,000 ต่อเดือน และสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ทำงานจนเป็นระดับสูงแล้ว มีเงินเดือนสูงกว่า HK\$100,000 ทั้งนี้ เรื่องของเงินเดือนและความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ภายหลังจากการที่สอบข้อสอบของสมาคมคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับจนได้รับคุณวุฒิ

ความต้องการนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในเอเชีย

หลังจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจในญี่ปุ่น, ฮองกง, สิงคโปร์ และตลาดเกิดใหม่ในจีน, อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยกำลังสร้างวิธีแก้ปัญหาที่สร้างสรรค์ให้กับปัญหาทางธุรกิจ ทว่าเมื่อนักคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ถึง 1,000 คน ที่ทำงานในเอเชียตอนนี้ สมมุติว่าเอเชียกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่รวดเร็วในเศรษฐกิจการเงิน ความต้องการนักคณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งที่ได้คุณวุฒิแล้วหรือกำลังสอบอยู่มีสูงมาก ประเทศจีนได้ตั้งระบบการสอบคณิตศาสตร์ประกันภัยของตัวเองไม่นานนี้ และตั้งมั่นจะสร้างนักคณิตศาสตร์ประกันภัยชาวจีนมากขึ้น ความต้องการนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในเอเชียครอบคลุมทุกส่วนงาน ตั้งแต่ประกันชีวิตไปจนถึงประกันวินาศภัย, งานที่ปรึกษา และด้านการลงทุน นอกจากนี้ยังมีความต้องการที่มากขึ้นในสวนรัฐบาล โดยเฉพาะในการพัฒนากฎของการบริการทางการเงิน และระบบประกันสังคม (social security systems)

ใครควรที่จะพิจารณาวิชาคณิตศาสตร์ประกันภัย ?

นักเรียนที่มุ่งหมายจะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยควรจะมีทักษะดังต่อไปนี้

- ทักษะทางคณิตศาสตร์ที่ดี
- มีความกระตือรือร้น และมุ่งมั่น
- มีทักษะการวิเคราะห์ที่หลักแหลมและมีความสามารถในการคาดการณ์
- มีความสามารถในการแก้ปัญหา
- มีความสามารถในการสื่อสารทั้งทางวาจาและการเขียน
- มีความเข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลทางด้านธุรกิจ

คุณจะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้อย่างไร?

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้รับการฝึกฝนที่ดีเยี่ยม ความยากของการได้มาซึ่งคุณวุฒิของวิชาชีพนี้เป็นที่ประจักษ์กันไปทั่วโลกของธุรกิจ คุณจำเป็นต้องสอบผ่านข้อสอบวิชาชีพหลายเล่มเพื่อที่จะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับคุณวุฒิ คุณจะได้เรียนรู้อะไรต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์การเงิน, ตัวแบบสโตแคสติก, การจัดการการลงทุนและสินทรัพย์, ประกันชีวิต และอื่นๆ คนทั่วไปใช้เวลาประมาณ 4 ถึง 7 ปีในการได้รับคุณวุฒิ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย ผู้ว่าจ้างของคุณจะสนับสนุนคุณในหลายทาง เช่น จ่ายค่าสอบ, ให้วันหยุดอ่านหนังสือสอบ และจัดหาอาจารย์ให้คุณ

ทางเลือกหนึ่งที่ตอนนี้กำลังเป็นที่นิยมมาก คือไปเรียนต่อทางด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial Science) ในมหาวิทยาลัย (เช่น University of Hong Kong หรือ Nanyang Business School) และถ้าหากว่าจบมาแล้วได้เกรดถึงระดับ ก็สามารถโอนหน่วยกิตบางส่วนของคุณสอบคณิตศาสตร์ประกันภัยได้ ก่อนที่จะทำงานและสอบข้อสอบที่เหลือหลังจากที่เข้าทำงานแล้ว

Entertainment

โดย สุดารัตน์ อภาศิริกุล (แมว)

ตกค้างจากฉบับที่แล้ว ซึ่งใครๆ ก็สงสัยว่าเฉลยของฉบับที่ 14 คืออะไร กับปริศนาสุดท้ายของ Queen camellia 's tragedy ซึ่งมีผู้ตอบถูก 2 ท่านค่ะ คือคุณ Sirivimol Chansawang และ Duangphorn Nilyanimit ซึ่งฆาตรกรก็คือ Deodato Ferreria ห้อง 325 (รายละเอียดของเกมส์อยู่ในสวัสดีแอดฉบับที่ 14 ค่ะ)

คำตอบนั้นสามารถหาได้จากตอนที่ฆาตรกรให้เป็นคำใบ้ ซึ่งจะแบ่งเงื่อนไขของชื่อคนร้ายออกได้เป็น

1. ชื่อคนร้ายไม่ใช่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร B, F, G (My Name neither begins with B, F, or G) แยกที่พักห้อง 301, 304, 306, 309, 314, 315, 323, 333, และ 340 จึงไม่ใช่คนร้าย

2. ไม่ได้เป็นชื่อต้นไม้ (Nor the name of those tree) แยกที่พักห้อง 305 และ 317 จึงไม่ใช่คนร้าย

3. ตัวอักษรตัวแรกของชื่อกับอักษรตัวแรกของนามสกุลอยู่ห่างกัน 1 ตัวอักษร (Remember the first letter of my name, skip one and it'll be in my last name) เช่น ถ้าชื่อขึ้นต้นด้วย A นามสกุลต้องขึ้นต้นด้วย C

ชื่อของแยกที่ตรงเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อ คือ แยกที่พักห้อง 325 นั่นเอง

จากนั้นเรามาเฉลยเกมส์ Sudoku 3 ตารางซ้อนจากฉบับที่ 15 กันดีกว่าค่ะ สำหรับผู้ที่ตอบถูก 2 ท่าน คือ คุณ Suchada Phukmahadamrong และคุณ Sopita Sae Tan ทางทีมงานจะติดต่อบอกของรางวัลไปให้ค่ะ รอรับกันไปเลย

4	6	3	5	2	8	9	7	1											
5	7	2	1	6	9	8	4	3											
8	1	9	4	3	7	6	2	5											
3	8	7	9	1	4	5	6	2											
9	2	6	3	8	5	7	1	4											
1	5	4	2	7	6	3	8	9											
2	3	8	6	9	1	4	5	7	9	1	6	8	3	2					
6	4	1	7	5	3	2	9	8	5	7	3	6	4	1					
7	9	5	8	4	2	1	3	6	2	4	8	7	5	9					
						5	2	3	7	8	4	9	1	6					
						8	7	9	6	5	1	3	2	4					
						6	4	1	3	2	9	5	8	7					
3	2	7	1	5	6	9	8	4	1	3	7	2	6	5					
6	5	9	8	3	4	7	1	2	8	6	5	4	9	3					
8	4	1	9	2	7	3	6	5	4	9	2	1	7	8					
7	9	5	2	4	1	6	3	8											
4	1	3	6	8	9	2	5	7											
2	6	8	5	7	3	1	4	9											
9	7	6	4	1	5	8	2	3											
1	8	4	3	9	2	5	7	6											
5	3	2	7	6	8	4	9	1											

และหลังจากสมองซีกซ้ายได้รวมไปกับตัวเลขของ Sudoku ไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับเกมส์คราวนี้ เราลองอะไรใหม่ๆ ลองปัญญาของสมองทางซีกขวาที่เกี่ยวกับรูปภาพกันบ้างดีกว่า

ลองใช้ความคิดและพยายามแปลออกมาเป็นคำแต่ละชุดในแต่ละข้อดูค่ะ

ข้อที่ 1 – คำตอบมี 3 พยางค์

รทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถร

รทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถรทธรรถร

ข้อที่ 2 – คำตอบมี 3 พยางค์

A,B,C,D,E,F,G,H,I,J,K,L,M,N,O,P,Q,R,S,T,U,V,W,X,_

ข้อที่ 3 – คำตอบมี 2 พยางค์

1,2,3,4,5,6,7,8,9,1_,11,12,13,14,15

ข้อที่ 4 – คำตอบมี 2 พยางค์

YOU	WE	COME	SEE	EAT	GO	NO	WHY
1	2	3	4	5	6		

ข้อที่ 5 นี้เกมมาให้สำหรับคนที่ชอบดูไข่อ้อยู้อย่าง

พระถังซำจั๋งมีญาติอยู่สองคนที่ท่านพูดถึงเรื่อยๆ คือใครกับใคร

การันตีรายได้ ปีละ 6 ล้าน ?

เคยมีคนที่ตั้งคำถามกับผมขึ้นว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยมีรายได้ถึงปีละ 5 ล้านบาท ซึ่งคำถามนั้นได้ถูกถามขึ้นในงานเปิดตัวหลักสูตรนานาชาติสำหรับหลักสูตรคณิตศาสตร์ประกันภัยของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เป็นคำถามที่น่าสนใจซึ่งไม่น่าจะมีคำตอบให้ครับ แต่เพื่อเป็นการกระตุ้นให้น้องๆ นักเรียนที่เข้ามาฟังในงานนั้น ได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนคณิตศาสตร์ ผมจึงได้แอบแถมเอาข้อเท็จจริงมาเล่าให้ฟังเป็นกรณีพิเศษ

ในวันนั้น ผมได้ตอบไปว่า “การที่จะมีรายได้ถึงปีละ 5 ล้านบาทนั้นก็อาจจะเป็นไปได้ ถ้านักคณิตศาสตร์ประกันภัยเหล่านั้นได้สอบผ่านมาตรฐานระดับสากล จนมีคุณสมบัติถึงขั้นเฟลโล่ ซึ่งก็คงมีรายได้อย่างน้อย 6 หลักต่อเดือน

บางคนอาจจะได้มากกว่าหรือน้อยกว่า 5 ล้านก็ได้ ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นกับความสามารถของแต่ละคน แต่อย่างน้อยการที่จะได้ถึงจุดๆ นั้นนั้น ประสบการณ์จากการทำงานจะเป็นปัจจัยสำคัญ รายได้ 5 - 6 ล้านบาทต่อปี จึงอาจจะไม่เป็นเพียงแค่ว่าความฝัน ถ้านักคณิตศาสตร์ประกันภัยเหล่านั้นมีคุณสมบัติและประสบการณ์ที่สั่งสมมาเพียงพอ”

สรุปง่ายๆ คือ “การันตีรายได้ 6 หลักต่อเดือนถ้าเป็นเฟลโล่ แต่ก็สามารถฝันถึง 5 ล้านต่อปีได้ ถ้าจริงจัง”

แต่อาจจะมีการสื่อสารกันผิดพลาด ไหงกลายเป็นที่มาของข่าวในหนังสือพิมพ์ว่า “การันตี 6 ล้าน” ไปได้ก็ไม่ทราบครับ สำหรับในประเทศไทยก็มีข่าวลักษณะนี้ที่ลงว่า “แอดซัวร์ (นักคณิตศาสตร์ประกันภัย) ในประเทศจีนจะมีรายได้ถึงเดือนละแสนหยวน (ประมาณ 5 แสนบาท)”

อาจจะจริงสำหรับบางคน แต่ไม่ได้จริงสำหรับทุกคนครับ - พิเชฐ เจียรภณทิวิลิน (ทอมมี่)

----- “ประกาศ” -----

นายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (President of Society of Actuaries of Thailand)

ขอแสดงความยินดีกับคุณ สุชิน พงษ์พึงพิทักษ์ ที่ได้รับเกียรติให้เป็นนายกสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทยคนใหม่ ซึ่งจะดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ปี 2553 จนถึง เดือนมีนาคม ปี 2555

คุณสุชินเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยระดับเฟลโล่ของ Society of Actuaries (USA) และปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองประธานฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัยและ Chief Actuary ของบริษัทเอไอเอ ประเทศไทย